

Чудният свят на историите на:

Историите съществуват навсякъде около нас. Където има герои, има и приключения, в които участват. Всеки може да бъде герой в някоя история, стига да направи нещо, което е интересно, смешно, вълнуващо, поучително и ни кара да мислим, съпреживяваме и научим нещо ново. Всяка една обикновена история става чудна, ако този, който я разказва, използва красиви и точни думички, ако умее да съживява и да рисува историята пред очите ни с тях – това е талантът на писателя. Той улавя историите, те преминават през неговия талант и оживяват пред нас. Не всеки може да бъде писател, но всеки може да съчинява истории, а публиката винаги е тази, която ще реши.

Как се измисля история?

Предистория (Увод) – тя се задава в началото на историята и ориентира читателя къде, кога и с кого се намира. Дава насока – какво ще се случи.

1. Герой – как да си изберем герой? За кого ще разкажем история? Кой е толкова важен и интересен, че да има своя история?
 - Кой е той? – момче, момиче, животно, принцеса, принц, свинар, чичо Пешо от 3-тия етаж.
 - Как изглежда? – кое в неговия външен вид е интересно? Не цяло описание, а само това, което е важно за историята.
 - Има ли характерни белези/способности/притежания/има ли нещо, което е точно обратното на това, което се очаква от него? – може да говори с животните, да вижда в далечината, тъжна принцеса, вълшебен пръстен, шапка невидимка.
 - Има ли други герои или антигерой? – с кого ще се срещне героят, ще се бори ли с него, ще го промени ли, ще бъдат ли приятели накрая? Трябва да се предвиди още когато измисляме героя.
2. Къде/кога се развива историята? – пред блока, в гората, в парка, в двореца. Миналото лято, по време на карнавал, когато вали първият сняг. Да е свързано с героя – характерни или непривични условия, магически пътешествия през времето и мястото.
3. Краят на предисторията дава началото на самата история?

История (Основна част) – случката, която поставя героя в къде/кога – има ли среща, конфликт, общо приключение, страшна/смешна ситуация? Преходът. Започва как? *Един ден..., Било топъл слънчев ден, когато..., Една сутрин..., Веднъж...,*

1. Героят прави нещо, отива някъде, предстои му приключение, трябва да направи подвиг, да се срещне с някого – покачваме напрежението (завръзка)
 - Кой с кого се среща, кога? Какво му казва? Какво правят заедно?
 - Какво се случва с тях? (развързка)
 - Силни глаголи с движение – *скача, извиква, тича, избухва в смях, хуква, заковава на място, сепва се, плясва се по челото, пада.*
Думички за усилване на напрежението – *веднъж, изведнъж, внезапно, неочаквано.*
2. Завършено ли е действието, ясно ли е какво е станало накрая? Да се проследи самата случка от начало до край мислено да се представи.

Краят на историята (Заключение) – как свършва историята, как се чувства героят, изпълнил ли е „мисията“? Това се казва задължително. Има ли поука, какъв е изводът? Това не се казва в историята, оставя се на читателя да помисли и сам да стигне до тях.

Заглавие! – след като е написана цялата история, прочитаме и измисляме заглавието – интересно, необичайно, загадъчно.

За какво да внимаваме, когато пишем история?

1. По самата история

- Представили ли сме ясно героите? Следваме ли къде/кога на историята?
- Има ли последователност на действията? Първо, второ, последно – да си представим като на филмче.
- Всяко действие завършено ли е докрай?

2. По самото писане

- Имаме ли правописни грешки, четливо ли е? Поправка да направим, ако се налага.
- Имаме ли красиви думички и как да ги ползваме? Не прекалено много, не без никакви. Могат да се сложат по-късно, при поправката.
- Всеки нов момент, всеки нов герой, всеки обрат – на нов ред ли е?
- Думички за свързване на изреченията! Особено важно, когато разказваме история, е всички изречения да са едно цяло. Самите изречения да си говорят. Изречения в които има повече действия (сложни). Думички като: *затова, защото, макар и, след това, тогава, после, когато, докато, които, за да.*

3. Къде можем да сложим красиви думички?

- Когато описваме външния вид, природна картина, чувствата на героя. Метафори, сравнения, епитети.
- Умалителни думички – когато искаме да има симпатия, усмивка, да предадем емоцията и отношението си – го разкрояваме: *ягода-ягодка, коса-косица, очи-очички* или загрозяваме: *вълк-вълчище, мъж-мъжище.*

Колко е важен изборът на красиви думички? Това е голяма част от таланта на писателя – да избере точната думичка на точно място и да знае кога да не слага. Красивите думички идват от едно-единствено място – **книгите**.

Защо е важно да се учим да разказваме истории?

Историите не са само за час по Развитие на речта, за домашните работи и изобщо – за училище. Ако разказваме добре истории, ще ни слушат с по-голям интерес, ще привлечем вниманието върху това, което казваме. Историята може да е за мача на любимия герой, за новата цел в „Майнкрафт“ или последния епизод от „Монстър хай“. Да разкажеш добре една история показва, че имаш красиви думички, че мислиш логично и имаш въображение. Понякога историите в някои хора са толкова големи и толкова много, че те избират разказването им за своя професия – писателите и поетите, но не само – журналисти, сценаристи, учители. Не е страшно, ако не ни идват красивите думички бързо, ако историите не са интересни за много хора – не всеки е добър в това и сигурно има друга дарба. Но винаги е по-чуден светът, когато има хора, които разказват хубави истории.